

биде слѣдующатъ лица: Попъ Харитонъ, калугеръ отъ манастиря Св. Преображения при Търново, Христо Пармаковъ отъ Градецъ при Котелъ Русски офицеривъ, Никола отъ Червена Вода, Знаменосецъ на четата на Поляциятъ Дмитръ отъ Русювъ, Христо Бара-Митовъ отъ Търново. Войводата на тая Дружина що се приготвялаше въ Бѣла-Черкова, бѣше калугеръ Попъ Харитонъ, а слѣдъ него пламенно дѣйствуваше и даскалъ Кору учитель тамъ *).

(слѣдва).

ДВѢ ДУМИ ПО ОПУСТОШЕНИЕ ГОРИТЪ ВЪ НАСЪ.

Доволно се писа въ народнитѣ ни органи по опустошение горитѣ въ насъ, нъ за жалъ, то си остана, черно слово на бѣла книга!

А трѣбва ли да бждемъ хладнокрѣвни въ това отношение и да глѣдаме съ очитѣ си какъ до вчерашнитѣ наши врази-турцитѣ, да си отмжстятъ днесъ подъ други видѣ, т. е. да опустошаватъ горитѣ ни. Тѣ почти ежедневно мотаятъ, и то повечето по селата, съ дървени (суровъ) материалъ, когото продаватъ съ една най низка цѣна, само и само да не оставятъ на българинѣтъ, това което му е най необходимо

Не уже ли въ насъ нѣма издадени закони по тая частъ които трѣбва безпристрастно да се изпълняватъ? А напротивъ, що виждаме днесъ? Произволъ и нищо друго! На врѣдъ глѣдаме да обикалятъ горски стражари; нъ, що тѣ вършатъ, това мислимъ е непонятно и на самия имъ началникъ, който, по видимому, слабо се интересува въ това отношение.

Наконецъ мислимъ, че единъ чиновникъ, по каквато частъ и да е той, трѣбва все таки аккуратно да изпълнява своитѣ обязанности, а не да показва немарливостъ, съ което прѣзира интересѣтъ на отечеството си, на което той счита себѣ си членъ и, слѣдов. трѣбва да бди за неговото благо.

Нъ дано поне идущето Народно Събрание обърне внимание и кжмъ това немаловажно дѣло, като прѣдпаземе страната отъ новата опасность — безгорието.

Попово

С. Столповъ.

Кратко изложение по избирането на бждущий канонический Търновски Митрополитъ.

Висшето Българско Духовно Началство въ споразумѣние съ надлѣжното министерство рѣшило, съгласно Екзархийския Уставъ, приспособивъ въ Княжеството, да се произведе изборъ на канонический Митрополитъ за вдовствующата Търновска Епархия, и за тази цѣль е назначило Негово Високопреосвѣщенство св. Доростолскаго и Червенскаго Митрополита Г на Г на Григория, който да ржководи изборъ.

Негово В. Преосвѣщенство приветна въ градътъ на 21 й Май вечерта, и на 22 сѣщий мѣсць звездно съ Търновский Епархийски Духовенъ съветъ (въ отъствие на досегашный управляющий Епархията — Негово Преосвѣщенство Епископа Г на Климентъ) распорѣди се да се призвать духовнитѣ и мирски избиратели на Епархията, за да избержатъ бждущий Митрополитъ. Избирателитѣ, на 3 й Юний, се събрахъ въ Митрополитский домъ и като се видѣ, че изискуемото законо число присѣтствуватъ, Не-

гово В. Преосвѣщенство объяви засѣданието за открито. Слѣдъ пристойната къмъ Бога молитва, Негово В. Преосвѣщенство, до колкото можахъ да схвана, каза слѣдующето слово:

Взлюблени!

Деветъ тъкмо години сж се истекли отъ когато е починалъ доблестный Архипастиръ на Търновската Епархия — Блаженнопочивший Митрополитъ Пларионъ. Деветъ години прѣстолятъ на светата Търновска Митрополия е вдовствующъ и Епархията се управлява отъ врѣмевни Архиперси, назначени отъ св. Синодъ. Така, възлюблени, е било угодно Богу, што този светителски Търновски прѣстолъ, койго въ дрѣвнитѣ врѣмена е далъ на Българската църква най славнитѣ, най доблестнитѣ и най-самоотверженнитѣ Церарси и слѣдъ възобновлението на правата и на самостоятелността на нашата православна църква, да се повѣри на онзи Архипастиръ, койго на дѣло е показалъ до колко високо цѣвеше тѣзи права узаконени отъ светитѣ събори и осветени отъ вѣковѣ и за възврѣщанието на които е претърпѣлъ голевие, горчиви поругания и жестоки заточения. Да, възлюблени! Този светителски Търновски Прѣстолъ е било угодно Богу да се повѣри на онзи Архипастиръ, койго е ревнувалъ за славата на този прѣстолъ и за нравственното възрождение на всичкото Българско православно изпълнение. Ранната обаче смъртъ на този доблестенъ Церархъ е лишила Българската църква и Търновската Епархия отъ единъ труженникъ, лишението на когото се е чувствувало твърдъ много и мѣстото на когото не е било така лесно да се допълне, и най-паче въ онзи критически врѣмена когато и църквата и народѣтъ сж биле въ опасность.

Слава, възлюблени, и благодарение да въздаде Всенеподателю, Богу койго е устроилъ чрезъ своитѣ си избранники и помазанники Блаженнопочивший нашъ освободителъ Всероссийский Самодержецъ Александръ Николаевичъ да се повика нашитѣ народъ на самостоятеленъ свободенъ животъ и на църквата да се даде възможность да се нарѣди вътрѣшно. Сега, благодарение на правителството на Негово Высочество Августѣйший нашъ Господаръ, Духовенството е повизано на новъ животъ и Висшето Духовно Началство, съ сърдечна благодарность и признательность къмъ Негово Высочество князѣтъ, къмъ Княжеского Правителство и къмъ благославителный български народъ, е рѣшило да захване урѣжданieto на епархиятъ отъ светата Търновска Епархия и заради това е повикало днесъ васъ, възлюблени, законнитѣ духовни и мирски избиратели на тая епархия за да избере, съгласно съ закона, законный приемникъ на първийтъ Блаженнопочивший Търновский Церархъ — Архипастиръ за вдовствующата Търновска Епархия.

Слѣдъ това азъ не считамъ, възлюблени, за нужно да покажа предъ васъ важността, която има за българската църква този светителски Търновски прѣстолъ, него да окажа послѣдствията, които могатъ да се появѣтъ отъ едно легко отнасяние къмъ туй важно избирателно дѣло. Духовенството и народѣтъ сж възлежили на васъ тази грижа; тѣ сж уплзломощили васъ, вие да имъ избере, пастиръ. Покажете се, прочее, възлюблени, достойни на туй високо довѣрие; покажете предъ вшитѣ избиратели, предъ Висшето Духовно Началство и предъ Княжеского правителство, че вие умѣете да цѣните важността на Търновския прѣстолъ; че знаете да избере, приемникитѣ на онзи Архипастири, които съ доблестъ сж управлявали тази епархия и койго съ честь и слава сж ржководили християнското изпълнение къмъ нравственното усвѣршествуване.

Екзархийския уставъ, възлюблени, е ясенъ и вие ще бждете любезни да заслушате съ внимание всичкиятѣ тѣзи членове отъ устава, които се отнасятъ къмъ избирането на Митрополититѣ и само тогава ще рѣшите начинатъ, по койго съ тайно гласоподавание ще избере, отъ каталогѣтъ на досто избираемитѣ, каталогъ представенъ вамъ отъ св. Синодъ, двѣ лица, отъ които одного ще се прогласи отъ св. Синодъ законенъ приемникъ на Блаженнопочивший Митрополитъ Плариона и Архипастиръ на Търновската Епархия.

Боги да благослови и да ржководи вашето избирателно дѣло, въ слава на светата му църква и успѣхъ на християнското изпълнение на тази епархия.

Слѣдъ това Негово В. Преосвѣщенство прочете членове отъ Екзархийския уставъ, които

се отнасятъ къмъ избирането на метрополиитѣ, тоже и имената на достоизбираемитѣ, и се присѣгли къмъ тайно гласоподавание, което се свърши по единъ най тихъ и легаленъ начинъ и резултатѣтъ показа, че всинеското желание на благочестивото население въ Търновската епархия е за Негово Преосвѣщенство Епископа Г на Климентъ. Избирателитѣ бѣхъ възсвѣтени отъ радость за сполучливый изборъ, който радость се очертаваше на веселитѣ имъ лица.

Слѣдъ свършаването на изборѣтъ Негово В. Преосвѣщенство каза на избирателитѣ, че независимо отъ цѣльта, за който сж събрали, за дѣлжеть се счита да събори, че понеже провидението е докарало таково съпадение, што земната кончина на блаженнопочивший митрополитъ Плариона прѣди 9 години била на утрѣшнийтъ день 4 юний, а тъкмо въ крайгъ на това дѣвятилѣтие да се избере неговыйтъ достоенъ приемникъ на томенъ, другаръ и духовенъ сынъ на блаженнопочившия, ималъ свята и неизбежна дѣлжность да му отслужи на утрѣшнийтъ день панахида. За това обясни на събранитѣ избиратели, че и тѣ отъ своя страна на избравшигъ ги сж дѣлжни да покажатъ си новията преданность и вѣчна признательность къмъ блаженнопочившия съ своето присѣствие и участие въ отслужаването на панахидата.

На 4 юний сутрѣвта Негово В. Преосвѣщенство отслужи божествената литургия въ Митрополитската църква „св. Апостоли“, въ която присѣтствувашъ всичкитѣ духовни и нѣкои отъ мирскитѣ избиратели и слѣдъ литургията се отелужи панахида, на която взехъ участие всичкитѣ присѣтствующи священники, и слѣдъ четението на св. Евангелие Негово Високопреосвѣщенство съ важна дѣлность гласъ искаса слѣдующата рѣчь:

Братия и съслужатели!

Като възнасяме къмъ прѣстола на Всевышния молитви за упокоението душата на блаженнопочившия Търновски митрополитъ Плариона, а мой и вашъ духовенъ отецъ, наставникъ и ржководителъ въ дѣлото на спасението, азъ не считамъ за умѣстно да беспокожъ блаженната память на този доблестный Церархъ съ шумни похвални слова. Не! защото священното писание за такива служителитѣ, койго съ любовь, рѣвность и преданность сж слушили на Бога, както отъ дѣтство е служилъ покойныйтъ на църквата и отечеството казва: *„Че имена ихъ живуть въ родѣ и похвалу ихъ исповѣсть църковь.“* Ние като изпълняваме деветъ годишната память на блаженнопочившия съ сивовня любовь, да се помолимъ Богу да упокои душата на блаженнопочившия Търновски Митрополитъ Плариона въ недрата на Аврама, Цака, Пакова и насъ смиреннитѣ церковни служители да на сподоби съ сжщата любовь и преданность да извршимъ пастирското си служение, какго е извршилъ покойния за да станемъ и ние съ него съ причастници въ вѣчното блаженство. Да отдаде братия и сега данѣта на нашата признательность къмъ покойния и да се молимъ Богу отъ сърдце и душа да му сътвори вѣчная память.

Слѣдъ церковенъ отпускъ духовнитѣ и нѣкои отъ мирскитѣ избиратели се завърнаха въ митрополитский домъ, гдѣто Негово В. Преосвѣщенство като ги събралъ за благополучното извршаване на светата миссия, даде най назидателни пастирски и отечески наставления на присѣтствующитѣ священники, като ги посвѣтѣва да се трудятъ што чрезъ строгото изпълнение на свѣщенническитѣ си обязанности и чрезъ доброту и похвалното свое повѣдение да спечалватъ любовьта и довѣрието на населението, да въдворяватъ между това население благочестие, миръ, любовь и согласие, да гладатъ што сърдцето имъ да стои по доло отъ законѣтъ, да иматъ искренность, довѣрие, преданность и поддржка въ всичкитѣ добри намѣрения и старания на достоизбраныйтъ си бждущий Архипастиръ и духовенъ началникъ и да съдѣйствуватъ въ всичкитѣ му старания, койго той полага за да оправдае довѣрието и надѣждитѣ, които му се възлагатъ отъ църквата и отъ народѣтъ. Въ заключение като даде на всички отеческото си благословение и благопожелание, позволи имъ да се завърне всѣкой на свои си.

Д. Недевъ.

ОТВОРЕНО ПИСМО

до

Г-на К. Гайдарски, Троян. Общ. Кметъ.

Въ първото си „отворено писмо“, напе-

чатано въ в. „Славянинъ“, както сте видѣли, задѣлжихъ се да Ви пиша повторно, което особенно като знаа, че „конецъ дѣло красить“, испѣлвамъ сега съ това си, съдържанието на което е по обширно:

Общественото съгласие и унищожение свое-нравнитѣ партии довежда хората до самосъзнание, а то — до съединение, на което силитѣ, както знаемъ, сж голѣми. Тия сили съ помощта на благоразумието, диктовката на сърдцето и справедливостта, водими отъ чловѣколюбиви и Богугодни закони, ше направятъ общественитѣ членове хора, каквито изиска настоящий просвѣтенъ вѣкъ. Тая очевидна истина, искавана въ горнитѣ рѣдове, право да си кажа много малко зондирана отъ васъ, защото невѣжieto въ кара относително всѣко обществ. дѣло, да се произнасяте съ епитропи. Нъ, тѣй като всѣко едно явление си има причинитѣ, то и това у васъ вѣщо е отъ причини, които си ги знаемъ и, тѣй като тѣ причиняватъ на насъ Троянско зло, то трѣбва това зло да го искоренимъ. Срѣдството за постигане това, спорѣдъ менъ, е слѣдующето: Всѣка партия въ своята борба да се въдушелява отъ идеала си, а не каприза; ние, както горнокрайци, тѣй и долнокрайци, да си подадемъ братски ржци и за изпълнение рѣченото, да си основемъ вечерника съ цѣль научна. Тая вечерника ше ни покаже гдѣ и какъвъ е Троянъ и околията; ше ни научи що е общество, свобода, права и рѣдъ; ше ни запознае съ материалното убогоставане търговия, земледѣлие, скотовѣдство и тѣмъ подобни. Вѣрвамъ, че Бай Стефанъ, Влаея, Бр. Маркъсия, Радовъ, Душановъ, Добревъ, Вълчевъ, Папазовъ и мн. др. шжтъ ся съгласи и като инициатори — енергически ше поработятъ за успѣшностьта му. Преголѣмата помощ ше иматъ отъ младитѣ.

Въ полза на едно общ. дѣло съвѣсно се трудятъ ония, които сж насърдаватъ отъ патриотизмѣтъ и дѣлжноститѣ, които той му налага къмъ отечеството си, като се въдушелява, че съ постигането на сполуча, той печали величие. Това величие съ траенъ знакъ задѣлва той (да го нарѣча) подвигъ на челото му и го отличава мѣжду хората, като сжщеврѣменно, става примеръ другимъ. Съмнявамъ се да ли туй е поняго за васъ, защото въ дѣлбочинитѣ на сърдцето ви нѣма цѣль той инертивенъ, прекрасенъ идеалъ, койго да пзлва мисли (въ пълното значение на думата) които отговарятъ на той свѣтъ дѣлъгъ. Че туй го нѣма у васъ до тамъ, като фактъ, потвърждава игранната ви въ врѣме на преврата роль, днешната въ избирателнитѣ дни и много др., които онягиватъ. Това онягивание можете оми само съ нѣкой славенъ политический подвигъ или, ако за наирѣдъ трѣнете по духѣтъ на днешнитѣ обстоятелства, защото вървите ли несамостоятелно по противнитѣ губите и масса *homoium* става доло и дѣлго ще сте въ областта на Яреба — Богъ на мрака.

Друго нѣщо, г-не Кмете, къмъ което трѣбва да гледате далновидно и, което е отъ голѣма нужда за нашитѣ интересъ е *тѣснитѣ дружжелюбиви свръски мѣжду общинитѣ на Троянската околия*. За уякчение тия свръски, нужно е дружба. Тая дружба е благодатъ небесна за насъ и трѣбва да живѣе мѣжду ни, ти е принципъ на живота; тя изиска равенство, добра обноска и правила. Като компетентенъ, вий заедно съ членове на общ. управа, другитѣ кметове и членове, можете да направите това, понеже сте представители на всѣка община.

„О! врѣмена. О! нрави.“ Себѣ провикнахъ единъ въ Римъ, като гледаше хаоса на злинтѣ. Сжщето съ умилень гласъ и тѣжка въздишка се мо изрѣ и тука у насъ когато погледне къмъ сжществующата у васъ завистъ. Ти, койго съ отровитото си оржжие — клѣветата, на която успѣхътъ на гражданина въ очитѣ ти е прирѣпне и, която е заразителна болѣсть, е причинила и причинява голѣми намъ злини.

Съ липсванието на горѣпоменатитѣ необходимости, ние си губимъ важността като Троянци, които смѣж да кажа стоимъ малко на чело. За всяко мислете му вие, защото ние — младитѣ освѣнъ дѣто ше сме ратници, но и сждници, та спроти дѣлата ше се обвините или наградите и всяко туй ше излѣзе предъ очитѣ на хората.

Съ нетърпение шж чакамъ да видж какво ше почнете и какъ.

Троянъ 5 Юний 1884 год.

Jdem.

*) Видѣть книжката „Приключението на Дрѣвнийски манастиръ“ отъ Свещеника Петка Франтовъ 1880 година.

БОЯ ВЪ ВРАДА.

Още преди мѣсецъ архимандрита ся разпореди съ агитацията си чръзъ селскитѣ свѣщеници. На 19—21 май, той заедно съ едно демонско издѣие на когото миналото е пѣлно съ калъ и който изродъ има злочестивата да носикамилъва и икономски чинъ (който въ врѣме на прѣврата игра хоро по улицитѣ чакъ до Свищовъ), ходиха по селата подъ видъ да освѣтватъ църкви и да поучаватъ стадоо хръсого, а въ същностъ да агитиратъ. Той подкрѣпялъ агитацията си съ това че: „либералитѣ гонели свѣщеницитѣ, ще ги разпопятъ и ще ги направятъ протестанти!!! — Вий гледѣйте и раздѣйте тези бюлетини, които съмъ ви казалъ (въ бюлетинитѣ написани Стоиловъ, Горбановъ и др.) че тези хора сж отъ нишати и тѣ ще ви плащатъ добра плата.

На 25 май дойде Горбановъ, койго незабавно отиде при Архимандрита, съвѣтвѣаха са, даде му наставление и си отиде.

На 27 май изборитѣ неможаха да станатъ, по-причина на малко гласоподаватели и второ че консерваторитѣ са опитаха да направятъ скандалъ, но не имъ доде до рѣши. Въ това врѣме са уловиа много бюлетини раздѣдени на селянитѣ отъ свѣщеницитѣ имъ, които по заповѣдта на шефътъ си направиха това. — Поизрѣсѣа дѣдо Архимандрита да го питатъ за истинността, но той сутрѣнъта още ранично са отстранилъ извънъ града.

На 28—29 май изъ града кръстосваха селски свѣщеници, забѣжжето че само отъ тѣзи околия, това падна въ очи на нѣкои отъ гражданитѣ, сетнѣ ся чу слухъ че тѣ биле по-икани отъ шефътъ си за инструкции.

На 1—2 отъ София дойде Стоиловъ, кой то щомъ слѣзе отъ колата си, отиде да са поклони и да направи ауденция на дѣда Архимандрита. Вечеръта събра консерваторска кляка, на които говорилъ много немислими и нечути изопачавани думи.

Казватъ че имало 1000 рубли да се раздадатъ на селянитѣ. Корифейтъ му допълни агитацията си мѣжду простолоудите че мостъта койго ще са прави на Певтъра селянитѣ ще ли да го правятъ авгария, като ще бѣдатъ принудени въ това работно врѣме да носатъ чакъ изъ Ломъ материалъ и др.

Въ недѣля на 3 й юний въ опредѣленна часъ са сабраха сичкитѣ избиратели въ двора на общинското управление и по висшегласие въ бюрото са избраха исключително либерали. Консерваторитѣ като видѣха че сж поразени, дръгнаха са на страна за да са съвѣтватъ и туль Поцовъ (до скоро членъ и раздавателъ на правосъдието) имъ говорилъ че либералитѣ имъ отнели правдинитѣ! Огечествово пропадало! дръжте са братя! удрайте! крѣвъ нѣка ся проае! слѣдъ това са заврѣчатъ и са опитватъ да разгурятъ бюрото, но, понѣже либералитѣ бѣха двойно, то съ рѣцѣ ги истиватъ вънъ отъ двора чакъ на улицата. Въ това време консерваторитѣ въ главѣ хаджи Вандо (бивши узурпаторски депутати) Поцовъ и др. подстрѣкаватъ селянитѣ да хвърлятъ камъни вътрѣ въ двора, а тѣ сѣдѣха отъ страна и глѣдаха севрѣ. Либералитѣ са дръгнаха подъ стрѣхатѣ, но до дѣто да са прибератъ, бѣха ранени вече нѣколко души отъ камънитѣ. — Узурпаторитѣ като видѣха че и съ това не ще могатъ да си отмѣстятъ, подстрѣкнаха селянитѣ да влѣзатъ насилствено и съ сѣпи да разгурятъ бюрото, но понеже нѣмаше за сичкитѣ, то отвориа два три дюгени и раздадоха на селянитѣ държала и (сапове отъ мотики и др) селянитѣ нападаха (казватъ че въ това врѣме имъ е давано и вино да пиятъ), либералитѣ като са видѣха въ огрозна опасностъ, бѣха принудени да се бранятъ съ камънетѣ хвърлени противъ тѣхъ отъ консерваторска страна, това до нѣидѣ имъ помогна и взеха даже държалитѣ отъ нѣколко селяни; въ туй нападение паднаха нѣколко души нарани отъ дѣтѣ страни. Слѣдъ това збивание са чуа гърмежи отъ револвери. Полицията ако и да пристигна о врѣме, но слаба са виждѣше да одържи тишавната тѣй като тѣлата и водители тѣ и не искатъ да взематъ въ внимание свѣтитѣ на управителя и окол. началникъ. Най сетнѣ селянитѣ подбузнати отъ консерваторитѣ, обградиха общинския дворъ и искаха да го запалятъ.

Благодарение на полицията която взе по сериозни мѣрки и недопусна да са изврши подобенъ планъ. Либералитѣ бѣха обсадени и държени въ обсада около 3 часа и тогава настана паниката и неописуемия страхъ и трепетъ въ улицитѣ. Нѣколко селяни

напити като санжалоти ходѣха изъ улицитѣ и когото срѣщаха немилостиво го бияха съ кривацитѣ до смъртъ. Забѣжжето бѣ че чорбаджитѣ когато подстрѣкаваха селянитѣ на бой, тѣ сѣдѣха на хаджийското кѣфене и съ най голѣмо удоволствие пушеха и стрѣбаха черното си горчиво кѣфеце. Збиванията траяха отъ 9 часа сутрѣнъта до 5 подиръ обѣдъ, а въ това растоianie станаха шестъ аблѣсквания. Казватъ че на нѣкои отъ селянитѣ сж имъ давали револвери и Вандо Бошневски ходилъ съ пушка: има които сж видѣли слугата му когато му донесалъ пушката Бошневски бивши депутатъ и награденъ съ орденъ въ послѣдното събрание! — Въ обиванията падна 1 мъртва либералъ (земледѣлецъ), трима тежко ранени либерали и почече отъ 100 души бити или лѣко нарани отъ камъне и дърво, отъ дѣтѣ партии.

Либералитѣ гласоподавахъ, прѣдадоха кутитѣ въ полицѣски рѣде да ги вардатъ и сполучиха да са отстранатъ отъ двора.

На 5 того пристигна войска отъ Берковица една сотня по молбата на бюрото за да присѣтствува при отварянieto на кугитѣ за сигоранция да не би да нападнатъ консерваторитѣ.

На 6 того погрѣбнаха убития въ църковния дворъ. При погрѣбването присѣтствуваха сичкитѣ либерали отъ града.

Кугитѣ и до този часъ не сж отворени. Очакватъ са сичкитѣ членове които сж по вѣчето селяни.

Изборите на 3 й Юний въ Видинъ

И на 3 й Юний изборите неможаха да станатъ. Причината на това сж нѣколко подкупени власи отъ страна на консерваторската кляка. Като не станаха изборите на 27 й май, орѣдната на превратаджитѣ употребихъ все възможни усилия презъ недѣлята да произведѣтъ нови смущения чрезъ власите и тѣй да въспрѣпятъ на изборите. Писалището на Рашкова бѣ се обървало на зборище, дѣто всички се преврѣваха да взематъ наставление, какъ да развалятъ изборите. Подстрекателитѣ по думите на нѣкои благодарумни власи, които не бѣркахъ въ медътъ отъ преврата, съвѣтвали власите да се явятъ на изборите не да избиратъ, а да биятъ гражданете и даже да умъртвятъ нѣкои отъ тѣхъ, по причина че тѣ, гражданете и българете избиратели, искали да наложатъ на власите да плащатъ десѣтѣк на четири снопа единъ. За това нѣщо гражданете съобщихъ телеграфическо г ну министру на Вхтрѣшните дѣла и го помолиха да вземе надлежните мѣрки било чрезъ полицията, било чрезъ войната, за да се предотврататъ власите отъ едно намѣрение, което ще има най печалните послѣдствия. Подобно заявление се подаде отъ страна на гражданете и на Г на Видинский Окрѣженъ управителъ. Въ отговоръ на подадените заявления г. управителъ обяви чрезъ кмета на гражданете да се не болятъ отъ никакви смущения, защото сж взети мѣрки и чрезъ полицията и чрезъ войната.

Тѣй ободрени гражданете се лвихъ сутринъта на 3 й юний на мѣстото, дѣто щехъ да станатъ изборитѣ. Председателя на окрѣжния свѣтъ обяви тѣкмо часъта на 8 1/2 изборите за открити и обяви на избирателите да пристѣпятъ и си избѣрѣтъ, съгласно закона за избиране народни представители. Власите съ Добриновича на чело обвихъ председателю на окрѣжния свѣтъ, че тѣ не щѣтъ да избиратъ още бюро, защото не сж пристигнали отъ всички села власите и че трѣба да ги чакатъ. На тов. тѣхно глумиво и смѣшно заявление отговори имъ се, че тѣхното искание е незаконно и че другите избиратели не могатъ да чакатъ, додѣто се накаятъ да дойдѣтъ власите. Гражданете заявихъ, че тѣ чакатъ 1 1/2 часъ на градския свѣтъ и че, ако имъ се не позволи за хатѣра на власите да пристѣпятъ къмъ избирание бюро, тѣ ще се разотидѣтъ. Почна се избирането на бюрото. Власите предложихъ Савдова за председателъ на бюрото, а българите избиратели предложихъ А Филипова. Константира са, че висшегласието е за А. Филипова. Тѣзи, които искаха Савдова, не съставявахъ ни 1/10 часть отъ гласовете за Филипова. И при това поразително висшегласие Добриновичъ, Сандовъ и власите не искаха да отгѣлятъ, а слѣдѣа да се влѣзватъ. Цѣлъ часъ се измина въ вълнение само и само, защото власитѣ искаха да наложатъ волята си на болшинството. Направихъ се силни протести ерѣщо председателъ на окрѣжния свѣтъ, дѣто той доуска на една неразбрана тѣла да игнорира и законъ, и

висшегласие. Най сетнѣ Филиповъ се обяви за председателъ на бюрото и се пристѣпиха къмъ избирание останаитѣ членове на бюрото. Когато ставаше това, власитѣ се помѣчиха да дръпнатъ масата и да произведѣтъ смущения, въ полицията не имъ даде възможностъ да осжществятъ намѣрението си. Другитѣ членове за бюрото се избраха исключително измежду власитѣ, които дигаха най-голѣмата гюралгия. Когато председателъ на свѣтъа имъ обяви да заематъ местата си въ бюрото, нѣколко власи имъ обвиха, че ако тѣ отидатъ въ бюрото, ще имъ запалятъ кѣшитѣ, и ще ги убиятъ на мѣсто. При тези банибозуклукутъ на подкупенитѣ власи, другитѣ избиратели избраха други членове и допълниха бюрото. Най сетнѣ изборитѣ се почнаха на 10 часа. Всичко отиваше тихо и мирно. Власитѣ се отгѣгнаха на далечъ и насѣдаха около една грамада греди. Въ туй врѣме дохождатъ нѣколко власи при свѣцията на бюрото, дѣто гласоподаваха българскитѣ селене, и като забѣжжеле, че българитѣ и други избиратели не гласоподаватъ за тѣхнитѣ кандидати, нападаха бюрото, счопиха кугитѣ и захванаха да биятъ българетѣ селене. До дѣто ставаше това, Добриновичъ се исправи въ срѣдата на власитѣ, даде имъ знакъ и тѣ всичкитѣ се спуснаха къмъ грамадата греди исподъ които измъкнаха цѣли човале и вързопе съ сѣпи. Тѣзи сѣпи, както се оказа отпослѣ, били донесени отъ женитѣ на власитѣ още въ Слѣбота и били скрити подъ гредитѣ. Като надърпаха сѣпитѣ, власитѣ се пустанаха ерѣщу другитѣ избиратели и бюрото и почнаха да биятъ, дѣ кого завърнатъ. Полицията посрѣщна побойницитѣ и се помѣчи да ги отбѣсне, но разяренитѣ власе тѣрѣиха двама стражари на земата, счупиха на одного главата, на друго рѣцетъ, а пъкъ другитѣ стражаре заедно съ приставапочнаха да биятъ страшно съ сѣпитѣ. Внезапното нападане смути гражданетѣ, защото нѣмаша също да се бранятъ. Въ гонението и биенieto власитѣ нараниа много граждане българе, туци, дѣтца, жени. По улицитѣ, по прозорциитѣ на кѣшата пихаха камъне; хвърлени отъ власитѣ. Добриновичъ, Сандовъ командвахъ власитѣ и насочваха, кого да убиятъ. Това буйство на власитѣ се продѣла до дѣто пристѣгна войската. Щомъ се яви войската, побойницитѣ почнаха да бѣгатъ, но по главнитѣ се изловиа и арестуваха. Пододоха се слѣдъ това ерѣщу Савдова, Добриновича и Рашкова сума заявления, въ които фактически се доказваше подстрѣкателството имъ. Администрацията отказа арестуването имъ подъ предлогъ, че това било работа на прокурора. Викахме прокурора, но той отназа да се яви на мѣстото, дѣто станаха смущенията. Обяви му се, че пристѣтветието му е необходимо, защото има хора опасно ранени, има хора арестувани и че има хора, койго трѣба да се арестуватъ, за да не избѣгнатъ. Прокурора не обрна внимание! Телеграфира се на Министерството на правосъдието относително поведението прокурора. Когато се отправяше телеграммата, той се яви съ следователя на мѣстото на престѣпленieto, въ безъ да вземе каквито и да било мѣрки. Обяви се прокурору, че въ следователя нѣма довѣрие, и се помоли да предаде дѣлото на други следователъ, въ прокурора нищо не искаше да вземе въ внимание. Когато избирателите обвихъ прокурору, че подстрекатели на смущенията сж Добриновичъ, Сандовъ, Рашковъ и понекаха арестуването имъ, той заповѣда предъ народа на пристава да ги арестува. На сутринъта, арестуваните побойници се пуснаха отъ следователя безъ веѣко распитвание. Много отъ арестуваните обвихъ Следователю, че тѣ не сж виновати, въ Добриновичъ, Сандовъ, Рашковъ, защото тѣ сж ги учили да биятъ и убиватъ, като имъ обѣщагали не знамъ що си. Тѣзи заявления следователя никакъ не записа. По настояването на Франги, казватъ, поиска се гаранция отъ 8000 лева отъ Добриновичъ, Савдова, Рашкова, въ следователя ги отпусна подъ порѣчителството на лица, които вѣматъ абсолютно никаккъв имотъ. Оплака се градътъ на Министра президента. Сега слушаемъ, че иде ревизоръ отъ София и че ще се назначи комисия за исследование поведението на следователя и прокура. Его какви нѣща сж извршихъ и вршатъ у насъ. Имаме ли правосъдие? Ще видимъ сега. Паса нѣхъ и до нѣти.

Видинъ 8 Юний 1884. год.

Единъ избирателъ.

ДОПИСКИ.

Трънь 5 юний 1884.

Г-не Редакторе!

Споредъ мене, человекъ не би трѣбвало да се пуца въ расправия за работи, които никого неинтересуватъ, особенно чръзъ печата. Видимъ отъ това начало и азъ не бихъ турялъ въ затруднение читателитѣ ако не бѣхъ прѣдизвиканъ; въ тѣй като нѣкои хора заблудени отъ партизанлъкъ, сж си позволиле да излѣжатъ предъ публиката съ една телеграмма пѣлна съ клевети, които сж свойственни само на силни партизани, то въ името на правдата моажъ ви най убѣдително, да помѣстите настоящето ми въ стѣлобетъ на достоуважаемия ви в. „Славянинъ“.

Въ анонимната си телеграмма кореспондентина се сили да увѣри свѣта, че тукашнитѣ избори не могли да станатъ на 27 май, причината на което сжмъ билъ азъ, защото се били хванали въ мѣнъ писани бюлетини и това станало причина да се възбунтуватъ избирателитѣ и изборитѣ да не станѣтъ; като ми приписва още нѣкои други качества, които сж свойственни само нему. Сѣки койго е билъ зрителъ при произвѣжданieto на тукашнитѣ избори и койго отъ тѣзи зрители би прочелъ, тѣзи телеграмма би се оудилъ отъ тѣзи квадратна лѣжа, защото тукашнитѣ избори не че неможеха да станѣтъ отъ написвание на бюлетини или же отъ нѣкакъвъ скандалъ, а просто отъ немание на достатъчно число избиратели. Това което е истина азъ неможъ го укри. Туй стана дѣйствително една малка гюралгия помѣжду двама избиратели (единъ доволенъ и единъ недоволенъ) за нѣкакви си бюлетини, но не въ врѣме на избора и никакъ не съ мене; а най сетнѣ отъ моя страна не е била нуждна никаква агитация, защото населението е съзнало вече своитѣ избирателни права и знае кой е за него и кой не. За по ясно доказателство служатъ станалитѣ вече избори, въ които въпреки силнитѣ агитации отъ страна на нѣкои властотолубци се избраха съ нѣлно висшегласие най честнитѣ и достойни мѣжъе, които да пазятъ народната ни свобода; лица за които азъ съмъ говорилъ на своите приятели още отъ време, а никакъ не и агитиралъ помѣжду населението.

Ако кореспондентина не бѣ побързала съ другата си телеграма отъ 28 май (помѣстена въ сѣщия брой), съ която тугуречи самъ признава своята лѣжа и опровергава първата си телеграма, азъ щехъ да наведѣ тугъ повече факти, съ които да докажъ неговата взмисленна лѣжа, въ понеже той самъ признава, то азъ считамъ за излишни повече обяснения.

Съ почитание
И. Ценовъ.

Орхание 6 Юний 1884 год.

Г-не Редакторе!

Прѣди нѣколко дни, расенити отъ тукашното мир. сѣдилище, като неможаа да ме намѣри, за да ми даде призовката, съ която трѣбване да се повикамъ, за да отговарямъ на единъ дѣлътъ отъ 1000 л., той хвърлилъ призовката въ дюгени ми, безъ обаче азъ да я види и да се расишна. На другия денъ, дѣлото се разгѣдало, безъ мое присѣтствие, види се спорѣдъ закона на нашия мир. сѣдни, и се рѣшило въ полза на ищѣца, за което ми се поднесе и листъ отъ сѣд. пристагъ; за испъанение на горнитѣ 1000 л.

Питамъ нашия мир. сѣдня: може ли той, да разгѣдва дѣлото ми безъ азъ да съмъ се расписалъ въ призовката, и призованъ въ сѣдилището?

Слава Богу азъ не бѣхъ мъртавъ, бѣхъ си въ мѣстожителството, затова и расенития трѣбване, да ме намѣри, за да ми даде призовката, или му се плаща, само да пасе копѣтъ на м. сѣдня.

Иъ така е то, Минист. на Пра-

восждието назначава, отчислява, примѣствя едни сѣдни въ интереса на службата, а пъкъ тукашния, който е въ близко сношение съ тукашнитѣ граждани по сродственни причини, отъ което най-много страдатъ интереситѣ на населението, това не ще и да знае даже.

Коста Николовъ.

Видинъ 10 Юний 1884 год.

Работитѣ по изборите въ вашата околия сѣ много по сериозни, отъ колкото ги изложихъ въ първата си дописка. Предизвиканото кръвопролитие при изборите отъ вѣколцината власи е резултатъ, както се указа сега, на голѣми подкупвания отъ страна на консерваторите. За положително се знае вече, че Добриновичъ е предлагалъ пари на много власи и българи да гласуватъ за кандидатите на консерваторитѣ или же въ случай на мѣшегласие да въспрепятствуватъ съ бой и нападане, за да не станѣтъ изборите. Подкупените по този начинъ десетина власи обходили всички села презъ недѣлата и съвѣтавали всички власи да се явятъ на изборите, за да биждъ българите и други избиратели, които не би гласоподавали за тѣхните кандидати. Въ селата, дѣто се намирили благодарумни селяне и отказали да се пусятъ въ такава една опасна игра, подкупените ортаци на Добриновича обявили, че ще ги избиятъ и изгорятъ. Всичките тѣзи вѣща се разиграватъ предъ очите на полицията и на сѣдебнитѣ власи и отъ никакън никакви мѣрки се не зиматъ. Околийския началникъ и следователя Капановъ, посмѣшицето на правосѣдието у насъ, всѣка сутринъ обявяватъ по хотелитѣ какви мѣрки и на какви истезания ще подложатъ гражданете и други избиратели, за дѣто сѣ се усмѣдили да изваждатъ на явѣ фактите за виновността на фкоритетите имъ — Добриновичъ, Сандовъ и Рашковъ. На 4 ий Юний селяне българи и търговци, пристигнали отъ околията обявяватъ на прокурора, че ортаците на Добриновича сновѣтъ отъ село на село, угрожаватъ селата, че ще ги изгорятъ ако селените не се въоръжатъ и не тръгнатъ да нападатъ на градѣтъ, нѣ въ отговоръ на тѣзи заявления Капановъ отпущена безъ всѣка гаранция власите, които станаха причина на кръвопролитнето на изборите и които биха до смъртъ стражарете и полицейскитѣ приставѣ. На прокурора се заяви, че следователя Капановъ, комуго е далъ да произвежда следствие за кръвопролитнето, самъ има прѣста си въ подстрекателството, че Капановъ е давалъ съвѣти на власите заедно съ Рашкова отъ хотелъ Аѣна, че Капановъ стои на едно возне въ тази работа съ Добриновича, Сандова и Рашкова, нѣ въ отговоръ и на тѣзи заявления следователя отпуща Добриновича, Сандова, Рашкова подъ поръчителството на вѣкой си Михалаки Поповъ, Пантелей Янакевъ и единъ турчинъ, безъ да взема свѣдѣние отъ Общинското Управление за тѣхното имущественно състояние. Единъ отъ поръчителите, именно турчина, като се научилъ, че той става поръчител за лица, които сѣ презрѣни отъ цѣлия градъ, оттегалъ поръчителството си съ едно заявление, нѣ следователя отначало отказа да приеме заявлението на турчина и само предъ постоянството на последния, следователя се принуди да отстъпи. Другите двама поръчителите, като се направи справка въ Общинското Управление, се оказаха съвършено безимотни и кмета имъ обяви, че може би, да е станало погрѣшка въ записване имотите и ги помоли да представятъ актовете, съ които владѣятъ имоти. Това обстоятелство не обезкуражи следователя: той обяви, че вѣма нужда да се освидѣтствува имущественното състояние на поръчителите, защото ги знае и имъ вѣрва. Забѣлжете, че Пантелей Янакевъ е поръчителъ вече за 4000 лева на Добриновича за едно убийство и че следователя взема поръчителъ Янакиева и за друго престѣпление, извършено отъ Добриновича, безъ да взема свѣдѣние отъ Общ. Управление за имущественното състояние на поръчителя. Подъ поръчителството на тѣзи безимотни лица следователя отпуща Добриновича, Сандова и Рашкова и се завзе да закрыва следите на престѣпленията имъ. А знаете ли, какво се върши сега въ влашките села отъ тази троица. Добриновичъ постоянно своите изъ селата и подготвява власите да нападатъ съ оръжие градѣтъ.

Редакторъ Издатель Т. Х. Станчевъ

Въ селата Гирци, Пново, Равитница ортацитѣ на Добриновича сѣ обявили на селените, че ако се не въоръжатъ съ пушки и дойдатъ да нападатъ заедно съ тѣхъ на градѣтъ, тѣ ще ги избиятъ и ще имъ запалятъ селата. Това е фактъ. Кмета отъ с. Равитница е предѣлъ самъ съ рѣцете си на г. Видинскитѣ окръженъ управителъ едно писмо, въ което ортацитѣ на Добриновича обявяватъ на Равитничана не ще имъ изгорятъ селото, ако не се съединятъ съ тѣхъ да нападатъ на градѣтъ и на опозиционнитѣ села. Таква писма са испратени и до други села. Голѣма паника владѣе по поводъ на това въ селата. Консерваторитѣ, както виждате, не работятъ съ убѣждение, тѣхното оръжие е огнѣтъ и ножа. Бездѣйствието на сѣдебнитѣ власи дава голѣмъ просторъ на тѣхните кръвави пропаганди. На 3 ий Юний, както се указа сега, власитѣ се явили на изборитѣ, освѣтъ съ сопи, нѣ и съ торбачки, въ които имало газъ и слама, за да подпалятъ градѣтъ. Такова е нашето положение. Гражданете са изгубили всѣка вѣра въ правосѣдието. Г. нѣ Президентъ Министръ яви, че се проважда отъ страна на Министерството на Правосѣдието чиновникъ, да изследва поведението на следователя по тази работа, нѣ до сега още никой не е дошълъ. Може би чиновника ще дойде когато градѣтъ се обрне на пепель и когато подстрекателитѣ Добриновичъ, Сандовъ, Рашковъ и десетината тѣхни подкупени власи избѣгнатъ.

Да Ви обая и това, че не всички власи участвуватъ въ тази работа. Това е работа на четири села и на десетина подкупени власи. Отъ много села хората сѣ заевали следователю, че на тѣзи банибозукаци сѣ причината, „тройцата“ въ Видинъ съ десетина още власи, отъ които и тѣ сѣ викнали аманъ. Нѣ кой ти гледа такива вѣща? Хичъ следователя Капановъ има ли куражъ да открие истинната, когато на дѣното ѣ самъ той ще блесне.

Единъ избирателъ

Орхание 4 Юний 1884 год.

Гне Редакторе!

Отъ много мѣста изъ княжесството ще се похвалятъ, вѣрвамъ съ бой, параняване даже и убийства, вслѣдствие изборитѣ на 27 Май и 3 Юния т. година.

Отъ нашия градецъ Орхание нѣма нѣкои особности, на 27 Май, както на всѣкъде е било, по нѣманне достатъчно число избиратели, изборѣтъ не стана. На 3 Юния населението отъ селата, село слѣдъ село, почнаха да се събиратъ въ центрътъ на околията, правеха си едни съ други обикновенното „здравоживо“, гражданитѣ тѣй сѣщо привѣтствуваха селянитѣ съ „добъръ дошли“ и др. подобни. Засвири трѣбата за да се пристѣпни къмъ работа и всичкитѣ тѣй мирно, тѣй тихо и любезно крачеха къмъ полицейскитѣ дворѣ, катъ че ли отиваха на най-увеселителното бѣседване; всичкия разговоръ, който можеше чловѣкъ да чое, между избирателитѣ, бѣше: „да си изберемъ хора, които познаватъ по отъ близо нуждитѣ ни; хора честни, умни, некомпрометиранни, та ако и не учени: да си изберемъ съ една рѣчь хора отъ сѣрѣдината на нашето общество!“ Мпозина и даже повечето са окайваха: „оти не биха трима представителни отъ тая околия некани, тѣй щото нито градѣтъ, да не онеправдаемъ, нито селата и да можемъ прие кандидатурата на нѣкой страненъ депутатъ“? Най послѣ пристѣпни се къмъ избирание на бюро, което и стана; разодоха са бюлетини, написаха ги и ги предадоха въ кутиитѣ. Наконедъ, резултатѣтъ се указа тѣй едно-

гласенъ, както са бѣше уговорило между гражданитѣ и селянитѣ — двамата кандидати Кръстю Миновъ и Василъ Вѣлковъ фигурираха почти въ всичкитѣ бюлетини, които отъ 7 — 800 избиратели са избрала съ по 4 — 500 гласове. Не е ли и тоя изборъ фактъ, че Орханийската околия заслужва названието „мирна и тиха“, а при това и „чисто-либерална“? Може ли да се нарича друга околия „Българска швей царя“, ако не Орханийската? Ще четемъ, Г-не Редакторе, въ листѣтъ ви: тамъ бой; потатакъ убийства, скандали, машинации и др. подобни, но тука е изложено горѣ, вѣрното.

Да дойдемъ най-послѣ и до изборитѣ тукъ представителни. Кр. Миновъ, отъ Орхание, е чловѣкъ отъ добро материално състояние, сѣ завидна и честна търговия; идеалъ, благого на отечеството; чловѣкъ мѣдръ, умелъ, честенъ и расѣдливъ въ мнение и говореннето си. Василъ Вѣлковъ, отъ с. Лѣжане, тѣй сѣщо притѣжава горнитѣ качества. Съ една рѣчь, само за преуенѣвание на онова, що е най-мало, най-сѣмно и най-желателно за държавницата ни, въ деннитѣ особено обстоятелства, когато вничко свѣто за народѣтъ се тѣпче най-немилюиво и гнуено!

Избирателъ.

Пишатъ ни изъ Видинъ:

На тази минута комиссията, съставена отъ чиновници и граждани, по поводъ оплакванието на гражданитѣ по изборитѣ почна заеѣданията си. Въ комиссията участвуватъ отъ страна на правителството: Д. Коцовъ Ставро Стойковъ, П. Пигулевъ С. Христовъ, а отъ страна на гражданитѣ по единъ представителъ отъ всѣки еснафъ. Комиссията е съставена по заповѣдъ на Министръ Президента. Тази комиссия не ще има нищо общо съ чиновника, който ще дойде отъ страна на Правосѣдието за слѣдователя.

Актоветѣ на комиссията ще Ви испратимъ.

Пишатъ ни изъ Севлиево:

Трѣбова вече да сте сѣ научили, че Шивачевъ е избранъ, за депутатъ отъ Троянъ, но приятелитѣ се надѣватъ че ще бѣде касиранъ, защото е неправилно избранъ.

Нашитѣ съѣди, Сръбскитѣ лооли, подигнаха заенка топурдия, но се надѣвамъ че ще имъ излѣзе кисело отъ послѣ дѣйствието; надѣвамъ се, че нашитѣ добромислящи не ще имъ отетѣпятъ, нѣма покажатъ страхъ отъ подобни келиширджии. Ще бѣде голѣмъ срамъ за насъ, ако отетѣпимъ, така мисля поне азъ.

Телеграмата, въ последния виброи, отъ Троянъ, показа само двама избрани, за Шивачева нищо не говори. Отъ Ново-сѣлчани се научаваме, че имало бой въ Троянъ и че избраното по-напредъ бюро (види се като либерално) не угодило на нѣкои Троянчани и сѣ помоцѣта на Окол. Нач. избрали друго бюро; незнаемъ какъ ще

постѣпни надѣжното Началство съ него, въ такѣвъ случай.

Свикванието народното събрание на 25-й того въ Търново, повече се отдава на Сръбското дѣло, също и подаването оставката на Министерството.

Казвамъ, че повечето се отдава на споменатата причина свикваннето Събранието, защото има нѣкои които мислятъ, че ужъ причината, била за гдѣто изборитѣ станаха въ наша полза, сѣ исключение на нѣколко лица.

Научихме се, че разбойника „Чолакъ Пехлеванъ“ билъ убитъ около Бѣла отъ контра-пайкиитѣ, но понеже и другъ пѣтъ сѣ пуцѣли подобни слухове, за това не можемъ да вѣрваме дѣйствителността на този слухъ.

Ако си припомните, че ви писахъ за единъ отъ нашитѣ учители че е малко гордъ, по настоящемъ за частния си интересъ са е сѣмразилъ съ всичкитѣ си колеги, като са съединилъ съ Окр. ни инспекторъ, консерваторъ, отъ сега даже почнаха да размнѣляватъ: кого отъ учителитѣ за напредъ да условятъ? Разумѣва се мислятъ за тѣзи, които имъ клатятъ шапка, но за жалостъ тѣхна, нѣма подобни учители, които да имъ се покланятъ, защото всѣкий се надѣва на себе си и нищо не очакватъ, отъ гордия В.

Намиратъ се подобни глупеники работи изъ градѣтъ ни, но трѣбова чловѣкъ да ги слѣди, а пъкъ менъ не ми е възможно, а още повече че нежелая да неказвамъ глупоститѣ на хората.

ИЗВѢСТИЕ.

№ 725.

Свищовското Градско Общинско Управление, съ настоящето си има честь да извѣсти на Господа притежателитѣ на малкитѣ Паракходи, които работятъ по Дунавѣтъ, че на 15-й текущия мѣсець Юний, като ще се празнува денъ на преминуванието на Рускитѣ Императорски войски прѣзъ Дунавѣтъ, то ще се има нужда отъ плавателни сѣдове, съ които да се пренаса населението отъ градѣтъ Свищовъ до памятницитѣ, които сѣ разложени единъ часъ на разстояние отъ градѣтъ, гдѣто ще стане тържеството.

За това желающитѣ да испратятъ единъ или два паракхода за тѣзи цѣль, се умоляватъ да извѣстятъ на Общинското Управление два или три дни по рано отъ 15-й Юний като уважатъ и каква такса ще взематъ на единъ чловѣкъ за отивание и връщание, за да могатъ да станатъ о вѣрме надѣжнитѣ распорѣждания за празникѣтъ и да се извѣсти населението.

г. Свищовъ 6 й Юний 1884 г.

Кмета: А. Шивачевъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

ОБЯВЛЕНИЕ.

НИКОЛА НЕДѢЛЕВЪ ЧАЛЖКОВЪ.

Честъ има да обяви на почитаемата публика, че отвори въ гр. Руссе постоянно

Адвокатско Писалище

и че приема да бѣде защитникъ по углавни и повѣренникъ по граждански и търговски дѣла прѣдъ всичкитѣ сѣдилища въ България.

Консултация приема въ писалището си: Улица Красний Площадъ, № 127. Отъ 8 до 12 часа сутринъ и отъ 2 до 6 часа вѣчеръ.

Вѣднитѣ безъ пари.

гр. Руссе, 11 Юний 1884 година.